

oziroma uporabi pretiranih izrazov. Meje sprejemljive kritike so tako lahko širše, če se izjave nanašajo na nosilce javnih funkcij v zvezi z izvrševanjem njihovih pristojnosti. Sodniki so nosilci javne funkcije in kot taki morajo biti pripravljeni na morebitne kritične in neprijetne besede. Zato so tudi meje svobode izražanja, ko gre za komentiranje njihovega dela, širše. Navedeno pa ne pomeni, da je svoboda izražanja do nosilcev javne funkcije brez kakršnihkoli omejitev. Pri tehtanju med pravico do svobode izražanja, varovano v 10. členu EKČP, ter pravico do varstva časti in dobrega imena, je treba upoštevati več kriterijev, zlasti tudi, ali sporne izjave pomenijo prispevek k razpravi, ki je v interesu javnosti. Varstvo pravice do svobode izražanja pa ne zajema žaljivih izjav, ki pomenijo samovoljno očrnitev, katerih namen je žaljenje¹. Meja pri koliziji med pravico do časti in dobrega imena na eni strani in pravico do svobodnega izražanja na drugi strani, je pri grobih vrednostnih ocenah prekoračena, kadar je storilčev naklep obarvan s posebnim zaničevalnim namenom oziroma kadar storilcu ne gre za uveljavljanje interesov, navedenih v tretjem odstavku 158. člena KZ-1, pač pa s svojimi grobimi izjavami predvsem žali drugega. Pri presoji, ali je pri spornih besedah obstajal namen zaničevanja, se ugotavlja, kakšni nameni so vodili obdolženca pri izrekanju spornih besed, ali predvsem žaljenje ali pa izključno ali pretežno interes javnosti, da jo informira.

16. Pri izjavah, ki so opredeljene kot vrednostne sodbe, je sorazmernost posega v pravico do svobode izražanja odvisna od tega, v kakšnem kontekstu in okoliščinah je bila izjava podana. Pomemben vidik presoje pomeni razlikovanje med dejstvi in vrednostnimi sodbami. Resničnost dejstev se lahko dokazuje, kar pa ne velja za vrednostne sodbe.
17. Izjava drugemu človeku, da je „prasica“ nedvomno pomeni negativno vrednostno sodbo, torej je dokazovanje resničnosti pojmovno izključeno. Iz Slovarja slovenskega knjižnega jezika izhaja, da izraz prasica, ki je namenjen človeku, predstavlja nizkoten izraz in označuje drugega človeka kot ničvrednega oziroma malo vrednega človeka ter se uporablja kot psovka. Izraz prasica ima tudi v pogovornem jeziku izrazito negativno konotacijo in se uporablja tudi kot psovka. Beseda „prasica“, ki je izrečena človeku, tako pomeni objektivno žaljiv izraz, ki predstavlja negativno vrednostno sodbo. Ko nekomu izrečeš „prasica“ to ne predstavlja kritike ravnanja te osebe, ampak se nanaša direktno na osebo kot tako in je namenjena le žaljenju in zaničevanju, po vsebini pa ne gre za izraz, ki bi se nanašal na delo oziroma sposobnosti neke osebe, ampak zgolj in samo na osebo. Pri tem ni nepomembno, da tudi iz zagovora obdolženega, ki je na vprašanje

¹ Sodba ESČP v zadevi Skalka proti Poljski z dne 27.3.2003 ter sklep ESČP v zadevi Rujak proti Hrvaški z dne 2.10.2012